

Den 11te Decembers Fæst,

1811.

Trondhiem.

Trykt hos W. Stephanson.

Mel. For Norge, Kjæmpers Fødeland.

Istemmer, Brødre! fæstlig Sang

— O, Norges Sag er vunden! —

Paa Fædrevns med Runers Klang! —

— O, (1) Lokes Nat er svunden! —

Fra (2) Lidskjalf Odin saae sit Folk, —

Frem (3) Brage stod som Norges Tolk!

Istemmer, Brødre! — &c. —

See Templet hist paa Bjerget staaer!

Hvad helligt Syn vi skue!

Dets Glands til Dovres Spidse naaer,

Lig Morgenrødens Lue!

O, (4) Snotras Yndling øine vi

Ved Brages Haand paa Templets Stif

See Templet hist —

See ned fra (5) Gimles høie Sal,

I gamle Norges Sønner!

See, Adelften! Din elskte Dal,

Hvor Lyset den forskjønner!

(1) Loke, s: en ond og bagtalsersk Gud.

(2) Lidskjalf, s: det Sted hvorfra Odin saae ud
over Verdens Riger og Lande.

(3) Brage, s: Vilddoms Gud.

(4) Snotra, s: Villigheds og Artigheds Gud.
inde.

(5) Gimle, s: Gudernes og Heltenes Himmel.

See glad fra Aanders Rige ned
Hvo ædel for vort Tempel stred!
See ned fra Gimles — —

Paa Noras Isse, o! en Krands,
Som Fredriks Haand har flettet!
Ærverdige straaler Hun i Glands!
O Noras Bryst er lettet!
Med (6) Iduns Æble see Hun staar
Forynget, lug Sin Alders Vaar!
paa Noras Isse. — —

(7) Valkyrie! ræk hid din Skaal, —
Skjoldungens Roes vi drikke!
(7) Einheriarne's fulde Maal! —
Vi Skaalen svige ikke!
Dig 6te Fredrik! Brages Ven,
Som gav os Lys og Navn igien!
Valkyrie! ræk — —

(6) Idun. 5: Brages Gemalinde, som havde
de Æbler, hvori Guderne bede for at bli
ve unge igien.

(7) Valkyrierne. 5: Krigsskytsgudinderne, som
opvartede Guderne og Einheriarne, 5:
Helrene.

de marcherende Divisioner af det 2det Trondhiemske Infanterie Regiment.

J medens vi her skal forsvare Fædre-
landet, vore Arnesteder, vore Koner og vore
Børn imod et mueligt Angreb, af den troe-
løse Fiende der har oversalderet vore danske
Brødre, ødelagt vor Kongestad, rænet vor
Glaade, myrdet disse vore Brødres Kvinder
og Børn, Ere I Kammerater bestemte til,
at værne for hiine paa Grændsen, mod denne
Fiendes Bundsforvand og alliered Naboe
Kongens Krigsfolk — og til visse — Himlen
vil velsigne vores retfærdige Sag. — Lader
derfor Eders Balgsprog stedse være — Seier
eller Død, men — glem — aldrig — at
der er kun den bevæbnede Krieger som er
Eders Fiende, ikke den fredelige, ubevæb-
nede Naboe Landets Borger og Bønde-
end mindre hans Hustru, Børn og Tjen-
de, disse ere uskyldige, værgeløse, og disse
mishandler kun Stienmanden — kun Røver-
ren plyndrer — aldrig den retfærdige Sol-
dat. — Men! I ere Afkom af de gamle
Norske Helte, berømte over hele Verden;
I vil ikke vanslægte fra dem. —

Skulde mod Formodning en Mid-
ding, en Røver, en Feig, have indsnegret sig

iblandt Eder, saa blive han for evig ude-
lukkert af hver Nordmands Samqvem —
han brændemærkes med evig Foragt. —

I have brave Anførere, brave Offi-
ceerer, værre dem lydige — det er den
brave Soldats Hæder — det er hans
Pligt. — De mine Herrer Officere, vær
disse brave Soldaters, disse deres Baaben-
brødres Fædre og Venner — Sorg for deres
Vel — giv dem stedse et godt Exempel, —
væls dem stedse Veien til Eren og Sejes-
ren — Dette er deres Pligt — og jeg
haaber — ja jeg er vis paa — ingen af
Dem vil svige den.

Striid da alle med foreenede Kræfter
for Fædreland, for vor gode Konges, for
vor ædle Kronprindses retfærdige Sag —
og — Seier — eller Døe.

Lange leve Kongen! Lange
leve vor Kronprinds! Tryk leve
vore Medborgere under Eders
Forsvar!

Trondhiem, den 11te Marts 1808.

Schmettow.

